

Politicorvm Libri Decem

Contzen, Adam

Colonia, [1621]

Cap. XXII. Pontifex non est collocaturus tabernaculum inter duo maria, & capturus Aegyptum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95437](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95437)

nec draco
rufus in A-
pocalypsi.
Edom est
typus repro-
batorum.

rufæ appetitione. Ammonitæ quoque & Moabitæ propter nominis incestam originem non ideo debent inter sanctos numerari. Quia semper hostes populi Dei fuerunt, & à Deo maledicti Deut. 23. 3. Ammonites & Moabites etiam post decimam generationem non intrabunt in Ecclesiam Domini in æternum. Inuitio- sum itaque est, ex alicuius grammatica, seu Cabali- stica interpretatione omnes Catholicos reges cum Pontifice & Episcopis Antichristianismi damnari, propter Enthusiasticam Edom, Moab, Ammon in- terpretationem.

Contradi-
cunt sibi si-
gmenta.

Denique non coherent sibi, ne hæc quidem tam insulsa figmenta. Quomodo enim martyres eua- dunt eam persecutionem, cuius hoc loco mentio- nem Daniel facit? Nam de curribus, equitibus, clas- sibus loquitur, hæc mala euadent illæ gentes, at mar- tyres exercitibus, & classibus Antichristi opprimen- tur. Multo minus hoc conuenit. Et introibit in ter- ram gloriosam, & multi corrunt. In Hebræo dicitur terra, *אֶרֶץ חַיִּים* 70. *חַיִּים* & *חַיִּים*, vel *חַיִּים* & *חַיִּים* vocant. Scholia

Terra sebi,
vel saba vel
gloriosa.

Græca interpretantur *τὴν γῆν τῆς αἰδιότητος*; ἀπό- γοι *τῆς αἰδιότητος*, cap. 8. 9. vocatur terra glo- riosa, ubi 70. vertunt *δύο* occidentem, accommo- date, quia egressum est cornu contra meridiem, & orientem & fortitudinem, vt noster vertit. Roma- na editio 70. habet, *αἰὲς τὸν νότον, καὶ αἰὲς τὴν δύνα- μιν* ad austrum & ad virtutem. Versu 16. huius ca- pitis: Et stabit in terra inclita. Hieronymus testis est septuaginta vertisse, *terram voluntatis*. Scholia Græ- ca ita in hunc locum habent. *Ἀντιόχῳ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, αὐτὴ γὰρ εἶπε τὸν νότον ἰσχυρὰ καὶ τὴν δύναμιν, δόξης, δυνάμεως, τῶν γὰρ ἑκαστὸν τὸ οὐκ εἰρημνέσθαι.* Ita altera lectio, quæ est apud Theodoretum *οὐκ αἰὲς*, hinc corrigenda est.

Iudæa terra
Dei volun-
tatis.

Hæc terra Iudæa est, non Roma, historiam ita scribit Iosephus. Postea vero expugnatis in Syria ab An- tiocho urbibus, & Samaria, Iudæi se sponte illi dederunt, & vrbe excepta toti exercitui, & elephantis abunde omnia suppeditarunt, & oppugnantem relicto à Scopa præfidiarios adiunxerunt. Itaque cum Pontifex in Iudæa non fte- terit, non potest hoc illi tribui: nam quod quidam ad sacram expeditionem ista retulerunt, admodum impium est, & in optimos principes contumelio- sum, qui è manibus sæuissimi tyranni terram san- ctam eripuerunt.

CAPVT XXXII.

Pontifex non est collocaturus tabernaculum
inter duo maria, & capturus Egy-
ptum.

§. I. PROPHEAT in huncmodum Daniel: Et mittet manum suam in terras, & terra Egypti non effugiet, & dominabitur thesaurorum auri, & argenti, & in omnibus preciosis Egypti; per Libyam quoque, & Æthiopiam pertransiet.

Nihil horum conuenit Pontifici, omnia autem Antichristo à Lutheranis & quibusdam Caluinianis tribuuntur, non est igitur Pontifex Antichristus. Semper est à nostris quæsitum, quando Pontifex Egyptum, Libyam, Æthiopiam occuparit, quando inter duo maria tabernaculum fixerit?

Tentoria
equestris.

Quod attinet ad dictionem Apadno, Græcus eam retinet *ἀπαδῶν*, alia *ἐπαδῶν*. Symmachus *τὴν σκηνὴν τῆς ἰπποσύνης*, & græca Scholia *τὸ ἰπποσύσιον* interpre- tantur, *τὸ ἰππικὸν σκεπτόμενον*, castra equestris, regum sane comitatus equester est, & præcipua est in equita- tu potentia. Quia vero Babylone Antichristus orie- tur, hinc Daniel cum de illius aula, castris domesticis loquitur vti dictione Babylonica voluit. Frequens est in Thalmudistis eadem vox. Bruchthonus id fa-

ctum ab Antiocho vult, cum profecturus in Persidem Lyfiæ filium, & excidium Iudeorum commendauit.

§. 2. Vbi autem figer? In monte sancto, inter duo maria. Quem montem sanctum Daniel diceret, nisi quem omnes Iudæi intelligerent, montem sanctum, montem Sion, inter mare Tiberiadis, & mare Phœ- nicium. Non venit eo Pontifex.

Qui dicunt significari Ecclesiam nunquam expli- cabunt, cur inter duo maria ponatur, cum toto orbe sparsa sit. Verum, de his vide Bellarm. l. 3. c. 13. & eius defenforem Iacobum Gretserum.

CAPVT XXXIII.

Bestiæ Apocalyptrice c. 13. ad Pontificem non
pertinent.

§. I. MAGNA pars Florum Flaminiorum insu- mitur in capite 13. & 17. & 18. Apocalypseos exponendo. Nam Papa ait datum os loquens ingentia. Papa tribuit charactrem, numerum nominis, mulierem esse Romanam Ecclesiam, septem montes esse Romanos colles. Summa, omnia infanda esse Romana. Occur- rendum est maledico conuitiatori, & hoc loco etiam ostendenda est, supra omnem retro seculorum mali- gnitatem, calumnia.

Vide de in-
cremento
harefcon.

§. 2. Duplex est Apoc. 13. Bestia, prima sepriceps, decicornis, altera adiutrix primæ, & assentatrix bi- cornis. Mihi probandū est nec Decicornem esse no- strum Imperatorem, nec Bicornem esse Pontificem.

§. 3. Primo. Imperator non est Bestia Decicornis, Nam Apoc. 13. v. 2. dicitur. Et dedit illi Draco virtutem & potestatem suam magnam, & vt quædam græca ad- dunt: *καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, & θρόνον suum.* At non de- dit Imperatori nostro Draco, hoc est Sathan virtu- tem *δύναμιν*, sed Respublica, sed Electorum Reue- rendissimum, & Serenissimum Collegium. Nam & aduersæ Religionis Principes Sacrosanctum Roma- num imperium vocant. Graferus quidem necessario affligi ab eo Ecclesiam, & plenitudinem Diabolismi in eo habi- tare asseuerat. Sed portentosa conuitiandi malignita- te, quem etiam Serenissimus Angliæ Rex abunde re- futat, cum suis Imperatorem titulis appellat. Et anno 1614. liber de vnione & Synodo Euangelicorum Heidelbergæ editus subscriptum habet. Cum gratia & priuilegio S. R. Imperii Vicarii. Falsum ergo quod Aretius ait: Diabolus affinxit sua ornamenta imperio. Ratio- nem claudio, & principibus considerandum, quo illa tendant, relinquo.

Seditiosa
scripta Cal-
uinianorum
imperium
diabolo ad-
scribunt.

§. 4. Secundo. v. 3. Et vidi vnum de capitibus eius quasi occisum in mortem: & plaga mortis eius curata est: & admi- rata est vnuerſa terra post Bestiam, & adorauerunt Draco- nem, qui dedit potestatem Bestiæ, & adorauerunt bestiam, di- centes: Quis similis est bestiæ? Hæc in imperio non fiunt, non igitur est imperium illa bestia. Aretius tamen occisum caput ait fuisse in Iulio Cæsare, vel Nerone, vel aliis Imperatoribus, à Longobardis, vel à Turca victis, restitutum à Vespasiano, vel Antonino, vel Carolo Magno. Impia expositio, & sese euertens. Non enim adoratus diabolus in imperio, nec Impe- rator, ob mortuum aliquem Cæsarem, & restitutum imperium. Theodosius Magnus, Carolus, Otho- nes, alii eodem crimine tenerentur.

Magno cri-
mine omnes
Imperato-
res accu-
santur à
Caluinia-
nis.

§. 5. Tertio. v. 8. Et adorauerunt eam omnes qui inha- bitant terram. At non omnes adorant Imperatorem, non igitur ille est bestia. Quantæ enim terræ, & reges sceptro Romano liberæ & sunt, & semper fuerunt? quorata- ma à Persis, Gothis, Hunnis, Wandalis, Longobar- dis, Nortmannis, Saracenis, Turcis imperium affli- xerunt, profecto quod tanto furore oppugnant, ex parte obtinuerunt, non adorant?

Nō adorat
imperato-
rem vni-
uersa terra.

§. 6. Quarto: In toto hoc genere conuitiandi fœ- de inter se dissident, Illyricus aliiq; cum Imperio Ro- mano